

un verb ; b) propozițiunile a. c. p se fie exprimat printr'un adjectiv și c) propozițiunile a. c . . . printr'un substantiv.) d. e. a. printr'un verb : Se făcuse primăvară.

Noțiuni de stil⁽¹⁾

Studiul limbei are de scop a face pe școlarii, nu numai să înțeleagă, ceea ce au vorbit și scris alții, dar să 'și exprime și propriile lor cugetări, într'un mod clar, precis și conform regulilor stabilite în limbă.

Partea studiului limbei, ce ne arată drumul către acest scop, se numește stilistica (sau reguli despre compozițiuni).

Compozițiunea este un șir de cugetări, cari, unite între dâensele printr'o idee fundamentală (numită *temă* sau *titlu*) formează un tot armonic.

Intr'o compozițiune deosebim :

a. **Materia** sau **conținutul** ei;

b. **Forma** compozițiunii.

Materia sau conținutul compozițiunii este suma tuturor cugetărilor, ce caștigăm despre o temă dată (obiectul de descris sau de narat, etc.).

Forma este felul, cum ne exprimăm acele cugetări în vorbit sau în scris.

Observare. Așa dar, spre a ne putea exprima mai târziu, în scris sau vorbit, și propriile noastre cugetări (a face compozițiuni libere) trebuie să ne ocupăm cu dinadinsul de *materia* și *forma* compozițiunii. Să urmăm, cu alte vorbe, exemplul unui maestru de construcții. Acesta, când voește să facă vre o zidire, trebuie să aibă mai întâi materia necesară (piatră, cărămidă, var etc) ; în urmă, să știe cum să unească această materie, adică, ce formă să 'i dea, ca să facă zidirea (o casă, biserică, etc) ce și-a propus. Când voim să facem și noi o compozițiune liberă, trebuie să avem mai întâi ce să scriem, adică, să ne caștigăm materia trebuincioasă cugetării despre obiectul de descris sau de narat ; apoi să știm ce formă să dăm acelei materii, adică, cum s'o exprimăm în vorbit sau în scris.

Fiindcă *materia* și *forma* au trebuință de multă deprindere, de aceea ne vom ocupa cu ele mai în tot cursul sintaxei. (Vezi prefața și adaosul)